

כו:

עין משפט
נר מצוה

קָנָה אֶת־מִיָּה שֶׁכָּנָה מִהֶלֶל פִּסְתָּהּ
הַלְכָה י' וְע"ש. וּפ"ג שם
הַלְכָה ג'
בִּג מִיָּה פָּקַח כֶּסֶם הַלְכָה י'
וְע"ש:
קָדַד דָּה מִיָּה שֶׁכָּנָה מִהֶלֶל
ג':

תורה אור השלם

ו. כי נפש הבקר כדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על גפשיהכם כי הדם הוא בגופו יכפר:

מוסף רש"י

[illegible]

שיימה מקובצת

[illegible]

קנתי'ה :

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני

אמר שמואל פסול בשר אבא בעלים נתפסו. נראה דקאי אמינות
למעלה שנתן למטה ולמטה שנתן למעלה אבל אמינות
על גבי הכנס לא קאי דכא כולי עמלא מרור בשלא יא במקומו דלא
במקומו דמי אלא דפ' היזק מרדס (לקט פס' מרדס ככס כמנח
לעמוד דמוס' ע"ג א"ר חזקוני ופ' ופ'

כל המנחות (מנחות ט:). לענין הקטרה
הממנה מכולן ע"ה הכבש ל"י יוחנן
חייב מ"ה לענין דמיס לא מלניו
שבוט מקום כבש כמזהב ללקח כ"פ
קדשי קדשים (דף סד:). גבי עולה וגבי
טעמא ממעטין מדמיס י"ז קור המנחה
וגלף אור הכבש ועל כרחין שמאל
לד"ה אכולה מילתה י"ז קרי דעיתני
כפנים שנתן כחון וכתון שנתן
כפנים ל"ג לאו כמקומן דמי כדמומא
פ"ה כל הפסולין לקמן כסופו (דף קה:)
לד"ה רידה מיסכ לבית דמו למחר
פסול דכפר מחשבה כמשה ופרי
דש (ג:). ולפילוג כספא על יתנין
למטה חשש יתנין למטה שיהא פסול
ומטי קסרי ר' יהודה שלח במקומו
מקומו דמי י"ז (ותוספתא) ושהא אלא
הדר פרי ולפילוג ר' יהודה נתן היתנין
כפנים שנתן וכלן כפנים אלמא
דמי י"ז [לכ"ע] שלח במקומו מקרי
דמהיתנין כחון שחשב יתנין כפנים
דוקא קמשה דמיס דלא אי הוי יסכ
טעמא חילונה כפנים ומעלה כדמיס י"ז
כיון טעמא אכר ויבא וגו' כלל מחשב
ליתן היתנין כפנים כחון לא פרי
ויקן מוכיח י"ז מדקמשי קסבר רבי
יהודה צנין מקום שהוא י"ז משולש
גדס ובכשר ואימוריס פירוש דגבי
מחשבת חון למקומו כמיס שליש
לדעוין שיהא אומר (שליש) חון
ומשולש משולש גדס ובכר ואימוריס
למיה י"ז מוכר ב' דלנין חון לעזרה

וממש ששבעת היתר הבמות נשחטו ככל אלה (תוספות) ויהיה שם
לחפזיק פנים שלא הותרו מעולם ליכנס שנתן דרש טעמא חסור דחביב
(ועל חטאת אשר יזכר מדמה וכן אימורין חביב ועולה לא יעלו עליו
י"ב) ואימורין פנים שנתן בחור לא שייך ביה גיטויא ומיהו שחט
למימר דבעי' ממי שיהא התחשבה ^א במקום משולש תדע דאי לאו
היה לר"מ ^א שלא במקומו לאו במקומו דמי מאי הוה משי' מנפנים אחור
מיהו ר' יהודה אימ' ליה במקומו דמי ונראה ^א (תוס') ור' יוחנן דאמר
בשקומ' שלא במקומו לאו במקומו דמי דוקא לרנן אבל לר'
יהודה אימ' ליה במקומו דמי אימ' לר' יוחנן דבימי שפירק לא הפסולין
^א (בבא מצ' סא) על יתנין למעלה למטה ולמטה למעלה ויהי' דסבר כן
ביתנים פנים שנתן בחור והס' לא פריך דמי' מיתנים בחור שנתן
בפנים דוקא דפי' מאש לאש דנפסל כשע' שהובא ביהיל ^א וזכ'
בפנים שחולא רח' כחולתו וכל מי' למימר במקומו דמי על בחור
שנתנו לפנים שנפסל בניהו' ביהיל קודם שנתן על מוצה הוהב
(שם): (הנהגה) ועוד נראה דער חריץ כבש מיי' במקומו דמי מרל'
פריך לקמן (ו') ללפניו ר' יהודה היכא יתמו על גבי כבש ודי חיימא
בשום דלפסטי ואין כאן בית מיתוס ^א משמע דהרי כחשג לשפוך
מן הכלי על הרצפה יאספנו לכ"ע הא לקמן אמר' דלר' יהודה לא
דכבש היכא דקלט' מוצה ואז"כ משמע על יאספנו מעל גבי
כבש דכבש מקדש שפולין כמוצה ומיהו כיון דפרישית לעיל ללענין
דמיתוס לא הוי כבש כמוצה לא קלטיה ויאספנו ומיהו על כרחיך אכבש מיי'
קאי שחולא דלקמן בשמעתי' פריך ור' יוחנן אי' שלא במקומו לאו במקומו
דמי אז"כ וריקתו אימ' כלום ליכוד נשפך מן הכלי על הרצפה ויאספנו
משמע לשחולא ולרש' לקיש דאמרי' שלא במקומו במקומו דמי יחא
ואחלמי' לדרידו לאו מקדש מיתנין על גבי כבש ומיתנין פנים
במקומו דמי לא שייך למיפך אחאי' (לדרידו מיי' מיתנין שמינין על
יתנין על מוצה הוהב כבש נפסל בניהו' ביהיל ואפי' נשפך שם לא
בעלתהו (קמ' דף מו.) דרשין לפרסה נחמיו ולא למעלה: ^א וא"י שם
העצרות (קמ' דף עט:) וכן היתנין ששעטרו בניתנין למעלה ר'
מן סמי' ויחזור ויקן למטה דיק' ^א למטה בגמרא (קמ' ע.) דר' אליעזר
דאית' ליה רואם כלילי הן מים לא הוי כמכוסר ולא ^א יחיב ליה
לדברכן יחזור ויקן למטה דקמי' טמא ^א (מן) קמן למעלה ולא מנא' ^א (כ)
במקומו נמי וי"ל דהאי פסול היינו טמא דלפני ^א (לא) ^א לעיל ולי' ^א
דפ"ק למעלה ^א (הא) ^א דלוי לן עוש' שריט ופסול אלא טמא הוהיל

בב' אמר שמואל פסול. דקתי מתני' אנשר קאי אנב בעלים ותכפרו:
על המזבח (ב'). כל המזבח שזה לענין כפרה: לעפרה נחמי' א. הקשמי
(ג) כל מקומות המזבח שזין ולא לדבר אחר וזיקא חשבה להמיר
בה בשאר דזיקא הוא להמיר ולא דמכיל וזס וזמא יספן והדר והבשר
א" (דברים יב: י) ייחור הכשר

בשר * אבאל בעלים
מר קרא¹⁶ ואני נתתיו
ביון שהגיע דם למזבח
בשר נמי אמר קרא
לא לדבר אחר אלמא
קמזו דמי תנן באידך
שלא כנגד היסוד נתן
ה ואת הניתנין למעלה
ם בחוץ ואת הניתנין
פש יחזור הכשר ויקבל
מקומו למה לי יחזור
להתיר בשר באכילה
ממכפרת וישרא בשר
שר ה"ג זכא במאי
וליהו דהוי ירתנין
גו יחזין למקומו אם
שר ויקבל קיבלו אין
דהוי דהוי לא משום
הכי קבלה נמי ועוד
מר רבא דאין מחשבה
אוי לעבודה וכדבר
הראוי לעבודה לא
ימא שחטו לא מאי
תנינא דלפיכך הן
לדימקבלה ואיך לא
ירבא מיתבי¹⁷ הישב
פסול למטה למעלה
למטה חור וחישוב

[illegible]

ותמן בחוך אכל על יתנית בחוך שנתן כפנים דמדודי כולהו דשלח
 יבי כבש ומתניס כפנים בחוך חוקי' פסול נמא יאספנו שהרי בלא
 יבי כבש לאספנו. ע"כ הג"ה: **לכפרה** נתתיו ולא דבר אחר.
 וקמורו לכפרה דמי' למטה י' יחזור הכפרה יקבל. ממה לקמן צ"ל
 ואלעמוד אומר י' למטה ויראה אני את העיתים י' למטה אפילו
 י' ש יבילה והשחא אמאי יחזור ויתן למטה הכר נחשכר וי"ל שיון
 י' ספרת התחנות ומיהו קשה לרבנן דלית להו דאין ומשמע התם
 י' **במא** עקיבין דרביה פסול. ממה י' אס כן אפילו י' דלמחר
 י' בתמורת כולי עולמא מדיה ריהו דחיי ולא יחזור כשי יקבל דלמחר
 י' מרעל כהרנן יצור וחד לזננו וחד לתמומו הואיל ומרעל יפגיונו:

מסורת הש"ס

(א) עי' תיב אחרי פרש' ז הי"ה,
(ב) לקמן לכ' (ג) מנחות ס' ח"כ
צו פרש' ח הי"ה, (ד) לקמן ל"ג,
(ה) לקמן ל"ג, (ו) תו' השיך לכאן
הוא ברך כז, ד"ה יצא ע"ש
כשיצ' אות כד, (ז) פסחים עז',
(ח) מנחות ה', (ט) ויקרא ו' כג,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה על המצות לכפר
כל: (ב) ד"ה לכפרה ויז' דכ"ל:
(ג) ד"ה ויז' ויז' כד' מן דמז'
דמחשבות: (ד) ד"ה א"ה
המחשבות ויז' מי' מן המחשבות
במז' ספ"ל: (ה) ד"ה א"ה ויז'
במחשבות: (ו) ד"ה תגיד ויז'
יז' מוסל' מחשבות: (ז) ד"ה
ללמד ויז' דאז' נמי ויז' במשנה
דכ"ל:

גליון הש"ס

נ"ל אבל בעליו נחשבה. פ"ה
לקמן דף נ"ב ע"ב ונח"ל שם ד"ה
אותה: שם לבב"ה נח"ה ע"ן
לקמן לה ע"א חוספות ד"ה
יבסקר:

שינוי נוסחאות

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones